L' Estiuada

Periodic nacionalista

Sortirá cada divendres durant l' istiu

Redacció y Administració: Carrer de Vic, 9

Any III | Sant Hilari Sacalm, 8 Juliol de 1910 | Núm. 26

Per l'educació artística

Als periódics comarcals

Cal insistir novament sobre l'ineducació artística que representa y es la música de Festa Major. Per altra part si la qüestió no fos prou important en sí, les felicitacions d'alguns amics, per l'article de la setmana pasada, ens farien agafar la ploma pera refermar y encareixer la necessitat de suprimir tot lo possible aquesta música insana que inonda gairebé tot el programa del jorn més solemne dels pobles, per la festivitat que commou els cors y aixeca alegrament l'esperit.

Es precis donar el just carácter a la Festa Major y may aquesta el tindrá si unicament se dona satisfacció al cos y la música es una blincadissima corrúa de notes sense art ni gust. Els que volen fer un art social deurien fixarse ab aixó; ja no es un poble ahont s'hi executa aquesta malsana música, son tots els de Catalunya. La Festa Major? Si en molts llochs es un sarcasme. Es vritat qu'es la alegría la que té de floreixer arreu, una alegría ben coral y ben intensa, pro no n'hi ha prou ab aixó, es necessari que aquets actes tinguin una significació més gran y en lo que's pugui artística y educativa.

Fins allá ahont arribi la nostra veu procurarem ferhi neixer un sentiment de repulsió justíssima contra aquesta composició musical, que cal foragitar. Pro perqué'ls periódics comarcals no hauríen de dirhi la seva paraula també? Es que no han sentit may una vergonya pel fet repetidíssim que denunciem? Que parlin ab nosaltres en aquesta obra de sanejament y d'interés pels pobles.

Els hi preguem encarescudament.

Paraules sinceres (1)

Avans que tot: jo soc nacionalista-republicà Això es per dirvos que sols del ritme d'aquestes dues afirmacions crec que pot esperarse la salvació de Catalunya; però al costat de la suprema aspiració de resorgiment y socialisació de la nostra Patria, crec que s'han de tenir en conte algunes accidentalitats que deuen dirigir encertadament l'avenç polític nostre. Me refereixo á la distinció y lluita entre uns partits y altres dintre d'una comuna aspiració patriótica.

L'unió es quasibé sempre confusió; la confusió es sempre enfebliment. Heusaquí perque havem de mirar am por els intents de reconstruir Solidaritat Catalana per segona vegada, ja que si la primera va fer minvar molt - no ho neguem - el sentiment catalanista, are sería possible un naufragi total dels ideals nostres. Sols en la lluita; sols en la contraposició de programes, en l'estridencia serena de les propagandes pot conservarse viu y sencer el foc d'un ideal. En un regisme de conformitat, l'ideal acaba per desaparèixer.

Vos he dit que volía esser sincer. Y ho vuy esserho y ho fora encare que la meua disciplina de partit m'ho privés, perquè crec qu'ha d'acabarse un malentés que patim a Catalunya y qu'arreu desperta rezels y desconfiances que's traduèixen sempre en petits moviments de regressió per la nostra causa.

UN TROS DEL CARRER DE L' HOSPITAL

(*Dibuix den Francisco Pernau*)

A Catalunya son precisos dos grans partits en lluita; dos grans partits quina comunitat última d'ideal patriòtic fassi qu'en moments crítics puguin esser colaboradors, però que en la normalitat de la seua vida marxin ben separats en norma de conducta y en procediments de fer proselitisme. L'un d'aquests partits té una tasca destructora y un'altra de conservadora. L'altra ha de destruir y construir ensemps y en aquesta diferencia: *conservadurisme* y *construccionisme* ha de radicar tota la lluita y diferenciació dels dos grans partits polítics catalans.

La tasca destructiva, transformativa, millor dit, no cal pas que vos la digui: tots ho sabeu que cal incorporar a les fileres dels partits catalans els elements sans tant de l'extrema dreta com de l'extrema esquerra, y una volta feta aquesta incorporació, anar a l' anulació d'aquets partits extremíssims quina tasca es fortament pertorbadora y obstaculista adins del nostre moviment.

Are, lo que no crec conveníent es la anulació de la força - Dreta. Aquesta es precisa a Catalunya y la seua tasca s'ha de limitar a *conservar* totes aquelles forces y energíes susceptibles de transformació, de quina transpormació el *partit motor*, l'Esquerra, ha de cuidarse pera anar duent al nostre poble cap al concert de les modernes democracies. Y aixís com senyalo aquesta diferencia en el procedíment y en la singular vida de partit, també crec que dèu haverhi un punt de coincidencia, quin es el de catalanisar fortament a Catalunya, formant mitjansant una sabia y forta dosi continuada de cultura una serena conciencia en el poble. Conciencia qu'es indispensable per tot avens social que somniem.

Are, si'm dieu que avuy per avuy s'han d'acabar els personalismes, respondré: no encare, no encare; avuy la lluyta d'home a home es necesaria perque no hem arrivat al moment en que aquell estat conscient de que vos parlava permeti la rimia lluyta racional d'idèa a idèa. Quan això arrivés, no fora precís ocuparse dels homes, doncs quan un d'aquets deixés l'idea, quedaría anulat, sense veu ni autoritat ni prestigis. Avuy, quan encare sembla que les idees son unes o al-

(1) Per tratarse d'un distingit y estimat amic nostre publiquem aquest article, ab tot y no estar conformes ab algunes de les seves apreciacions, que indubtablement marcan una modalitat forta de la política catalana actual.

tres segóns quins llavis les pronuncien, avuy, sentiuho bé: son lícits tots els medis que s'emplein pera anular a un home quan en l'historia o en l'actuació d'aquet s'hi trovin traicions al ideal o renunciacions en la marxa empresa. Y d'igual manera, quan se trova un home en el qual l'idea se fa carn y l'aspiració verb, llavors son poques totes les coses que's fassin pera enlayrar an aquets homens y durlos a les més altes esferes de la representació. Ja m'entenen...

ALBERT DE QUINTANA

Aigua picant

DIR LA VERITAT

Aquell estat d'unió que regna en la nostra vila, y del qual parlavem la setmana passada, es la base necessaria y precisa pera l'avenç y millorament nostre. Això es clar y necessariament se té de proclamar. Lo que es més difícil de predir es la potencia que'l cos orgánic posseheix En un cementir hi existeix una pau absoluta pro hi manca vida, com la paraula ordre *no vol dir precisament que'ls carrers no siguin presos per la revolta y l'espatec de tirs aixordi.* Ordre *significa l'idea de que cada cosa ocupa son lloc. funcionant els organismes segons la seva natural y evident aptitut. En aquest sentit—el verdader—entre nosaltres hi ha la base d'ordre y de pau, per l'unitat patriótica més o menys refinada.*

Ara, lo que convé, es enfortir aquest fet per part de tots, no estant quiets, sinó obrant y complint cada hú ab la idea alta de patriotisme. Esperarho tot del Estat o del Municipi, es una quimera digna de sostenirse unicament pels que tenen per ideal la panxa y per lemes aquells terribles «mentres jo vagi bé..» y «la qüestió son quartos», lemes que indican o be ignorancia per part del individuu que'ls prof.reix o be significan que aquest está incapacitat pera viure en societat. Es precis ferho entendre això, que'ls avenços morals y materials y que la prosperitat particular s'obtenen en una acció conjunta de devers y de drets; que esperar el que una vila sigui concorreguda y moralment avenci, no s'obté ab les mans plegades ni ab les eleccions solsament. Es molt bonic que's fassin mellores, pro sense hisenda. . que'ls estiuejadors omplenin la vila també es cosa extremadament plausible, pro per això es necessari sostenir bé les competencies d'altres punts. La má benefactora de l'Ajuntament no arriba per tot y menys pera pagar un suplement de fluid eléctric a les plasses.

Pau y germanor, pro no la pau dels morts ni la germanor dels hipócrites. Podém mantenir quietisme, pro que aquest sigui significador d'una gestació o d'un travallar conscient.

Amic Llamp: *en* JOSEPET, *baix aquest punt de vista, está orgullós de la seva vila, encare que l'amor que per ella sent no li enteli la vista y vegi sos defectes ab tota sa grandaria. Compareu ab l'inmensa majoria de les viles catalanes.*

Vos ansieu una gran obra escolar educativa. Estic convensut de que relativament la nostra es forta. Pro la somnio molt més expléndida, molt més granada, y, com vos. bon amic Llamp, *la desitjo com a necessitat ineludible y confío en véurerla.*

JOSEPET.

LA INCONSEQÜENCIA

Jo no sé si aquest vici maligne de la inconseqüencia es patrimoni comú de tots els pobles de la Terra; lo que si sé, qu'es una de les malures més vergonyoses que pateix el poble catalá.

Y aquesta inconseqüencia la veiém, també, predominanta, entre'ls qui pretenen trevallar pera la renacionalisació de de la nostre Patria. ¡Si tant solsament els catálans qui's diuhen catalanistes fossin conseqüents ab lo que aquest calificatiu honrosíssim significa! ¡Si tots els seus actes fossin conseqüencia llógica de l'amor a la patria que, pel sol fet de anomenarse catalanistes, indica que'l poseeixen en un grau excelent!

Es assumpte d'actualitat parlar de la crisis del catalanisme. Cadascú hi dona la seva opinió; en casos concrets totes les causes que s'exposen poden haverhi contribuit ab més o ab manco d'intensitat. No obstant els anys transcorreguts de propaganda catalanista; no obstant de la gran propaganda a la qual doná lloch l'admirable alsament de Solidaritat Catalana, que no fou més que una extensió del catalanisme; no obstant totes aquestes propagandes, ben cert es que, bona part de Catalunya no está pas posseida y convençuda de l'eficacia de les doctrines nacionalistes pera la salvació de la Patria y no ha deixat encare el bagatge amoinós y destorbador de les qüestions previes y encare viu en ella l'estéril y suicida indiferentisme.

Nosaltres creiém que lo que més ha influit en detriment del catalanisme ha sigut la seva rápida creixensa, haventse molts sentit atrets per les idees nacionalistes, pero no les han capides en tota la seva integritat; el seu entusiasme ha sigut producte d'un foc d'encenalls, que aviat se apaga, sense deixar caliu; s'han dit catalanistes inconscientment y d'aquí que, donades les idees que pretenen professar, no han obrat en conseqüencia y llavors, la propaganda ha resultat infeconda; devant dels indiferents llur professió de fé catalanista ha sigut contraproduenta.

Y la inconseqüencia dels catalanistes se veu ben manifesta en l'ús de la llenga, que es lo que mostra'l geni d'un poble. No es patriota, ni tant sols té el rudimentari coneixement d'alló en que consisteix ésser individuo d'un poble, l'home qui menyspreua la seva llenga, el verb del seu pensament y no l'avantposa á l'ús de tota altre.

Pot anomenarse catalanista, pot dirse catalá, el qui no usi en tots els actes de la seva vida, tan pública com privada, la llenga catalana? No; y senzillament, perque llavors, no es un ciutadá d'un poble viu, d'una Catalunya viventa, perque al arrebassarli la seva llenga, li treu la vida, puig que la llenga es la seva ánima y un cós, tan individual com social, al mancarli l'ánima, no té funcions vitals, es mort.

Els qui d'aquesta manera obran, intentant estimar una cosa morta, son molts, moltissims, innombrables, per desgracia, dels nostres catalanistes.

Es una vergonya, es denigrant, veure com homes que ostentan cárrecs públics amb el títol de catalanistes, a casa seva enraonen en castellá e hi fan enraonar a la mainada y tenen escrits en castellá els lletreros que al frontis o a la porta del pis, indican el seu comers o professió.

Es vergonyós, es denigrant, que molts dels qui, passant per catalanistes, en els seus escrits y en les seves peroracions no empleian la llenga nostra per l'estúpida raó de que no la coneixen lo suficient. ¡Quina baixesa inclouen aquestes paraules! ¡Com si el día no tingués vinticuatre hores pera destinarles al seu estudi, encare que fós privantse del menjar y del dormir! puig que tenen de sapiguer aquestos catalans, que, si per la nostra dissort hem sigut ensenyats antiracional y antipedagógicament, en una llenga diferenta de la nostra; si no volen deixar d'ésser catalans, no n'hi ha pas prou en dirsho, ni en haver nascut a Catalunya, sino qu'es indispensable actuar en un tot com á tals catalans. Si no ho fan aixís, si no usan la seva llenga, qu'es la manifestació característica de la seva existencia nacional, que no poden negar sense negarse a ells mateixos, llavors renegan de la seva Patria y al renegar de la seva Patria, renegan de Deu, qui els va criar en ella y ab aquella llenga y no en cap altre; y l'home que renega de la seva Patria, l'home qui renega del seu Criador, pera aquest home, cap Diccionari dels qu'existeixen y han existit en el món, ha contingut mai, la paraula apropiada pera poguer aplicárseli degudament.

Es vergonyós, es denigrant contemplar els lletreros, de l'inmensa totalitat

de les botigues de les viles y ciutats catalanes no escrits en la nostra llenga. Y es molt més vergonyós y denigrant quan, aquestos establiments pertanyen a persones qui diuen professar ideés catalanistes, qui forman part d'associacions catalanistes, qui están suscrits a periódics catalanistes. Aquesta inconseqüencia es imperdonable, no's comprén sense admetre que aquestos tals no saben lo que's fan, perque si ho sapiguessin, no voldrian esser participadors de la baixesa que representa pera Catalunya, exposantla a que'ls extranjers qui venen a visitarla, pugan adressarli un plany semblant al de un entusiasta catalanófil extranjer qui, trepitjant per primera vegada terra catalana, en la ciutat de Girona, després de fixarse en els lletreros que veia pels carrers, exclamava aquestes paraules, que encare al recordarles, la rojor me puja a les galtes: «Que som a Catalunya o aont som? puig que la llenga en la qual están escrits aquestos anuncis, no es pas la que jo he conegut y estimat en l'hermosa literatura catalana» y al contestarli que en aquestes manifestacions de la vida industrial y comercial, encare no s'havía conseguit introduhirhi l'ús de la llenga, responía: «Peró que no tenen conciencia els catalans de lo que l'ús de la llenga significa? ¡Cóm volen reconstituir la seva Personalitat, cóm lluitar per la dignificació de la seva Terra, si menyspreuan la seva llenga, qu'es el símbol de la Patria!»

En tots aquestos casos que hem citat no pot alegarse la necessitat que hi ha en molts d'altres, en els quals per força hem de empleiar el castellá: com son tots aquells que's relacionen ab oficines y organismes públics que depenjan de l'Estat; fins que la oficialitat de la nostra llenga sia regoneguda com de dret li pertoca y pel regoneixement de la qual tot bon catalanista té el deure de laborar; siguent la més eficás manera de conseguirho, procurar constituir de fet aquesta oficialitat en tot alló que en les nostres mans estiga.

Una de les rahons que donen els elements industrials y comercials es la raó tonta d'una temensa injustificada a veure disminuir els ingresos dels calaixos de les botigues y despatxos. Aquesta raó l'alegan principalment els botiguers de les poblacions hont hi han elements burocrátics, especialment les capitals de *provincia*; raó ben infundada, perque els no catalans qui deixessin de comprar en una botiga, perque aquesta tingués els lletreros en catalá, demostraría desconeixer el dret inalienable que tenim a usar la nostra llenga y el qui s'empenyés en desconeixer aquest dret, ni se li té de volguer admetre la seva compra, ni es digne de conviure ab nosaltres; a més de que, el qui de semblant manera discorregués, segurament que pertanyería a n'aquells qui queden a deure y després no se'ls veu més, extrém que podríen testificarlo molts d'aquestos botiguers. Peró les viles y ciutats que quasi no tenen població burocrática ¿quína raó poden alegar?

Han de convencers els catalanistes que, endevades trevallarán pera reconstituir la Personalitat nacional de Catalunya si, conjuntament ab els esforsos realisats pera vigorisar el seu cós social, no's procura per tots els medis, infundirli, de nou, la seva ánima, aquella llenga gloriosa, que a la seva sola vibració desvetllá y feu reviure a la Patria, que tant de temps havía permanescut endormiscada.

J. Bosacoma y Pou

Del llibre "Branques y fulles"

No'm canteu cansons
de les alegroies;
canteume ben trist,
qu'els plors m'aconsolen.
Quan veig un infant,
sanglotant m'hi acosto;
quant més petitó
tant més m'enamora.
Per ferli petons
no'm ve may d'una hora;
els qui van passant
diuen que som boja.
Em fan escarnots
quan veuen que ploro.
¿Si el mon es per ells
tot flors y violes?
Perfums de jardí
a mí no'm retornen.
¡Filet qu'ets al Cel,
Deu sab quant t'anyoro!

María de Solterra

Juny de 1910.

Comarcals

Sta. Coloma de Farnés.—Comensan a sentirse les primeres flairors estiuenques, puig els forasters acudeixen ja en aquestes encontrades a assaborir les comoditats propies de la temporada.

— L'Ajuntament, al objecte de perfeccionar el servey d'inspecció Municipal, desde primer de l'any vinent ha acordat la creació d'una nova plassa d' Inspector Veterinari, assignada ab 300 pts. anuals quina suma's descontará del sou de l'actual Inspector La nova sembla que ha produit gran trasbals entre'ls elements caciquistes de la Ciutat, quins compenetrats encare de l'antiga política local centralisadora, no concibeixen la poca personalitat que actualment tenen els Ajuntaments respecte les facultats de nomenar y separar els empleats sens distinció de clases, en virtud del R. D. del 15 de Novembre de 1909.

— Es altament falaguer el festeig que totes les tardes dels diumenges y demés díes festius s'organisa en el nostre Balneari de Banys. Hi acudeixen, además de moltes families, la distingida jovenalla de la Ciutat ahont trova l'esbarjo y satisfacció propia a llur estat. Se veu que el duenyo no desdeix en proporcionar tot lo necessari a fi de que'ls forasters pugan trobar, además de son restabliment, una estada curulla d'alegría Actualment s'hi troban entre altres, les families Fabrés, Llach, Mir, Manyá; els Srs. Joan Jorba, Nadal, Colomer, Marssans, y els distingits y entussiastes companys de causa Srs. Jaume Arau de Barcelona y Joan Porciolas Notari de Amer. Que tingan bona estada.

— Dins pochs díes se veurá realisat el cobert que pel mercat de grá l'Ajuntament construeix a la Plassa de la Constitució.

Viladrau.—Va aumentant cada día la arribada de families que venen a n'aquest poble per passar la temporada d'istiu. Fugen dels calors depriments de la Comtal Ciutat y venen a buscar els aires oxigenats, tócsics y exitants que circulen per nostra comarca de la vessant N. del Montseny.

Trovarán aquest any nostres estiuejadors diferentes mellores que s'han realisades en nostre poble, aixís urbanes com particulars, que trascendeixen altrement en profit y ventatge dels vehins y contribuyents Una de les ben encertades, a nostra manera de creurer, es la que s'es feta ab l'aixecament d'un gran edifici adjunt al gran Hotel Bofill. Aquesta reforma resulta de tanta comoditat pera'ls senyors de la Colonia estiuejanta, que mercés a ella tindrán un ample clós apropósit pera reunirse y formar societat per la temporada d'istiu, quins socis concurrents trovarán medis d'esbarjo, plaer y explai, contribuhint ab aixó no poc a fer més platxerioses les tardes y vesprades de la temporada.

Altre de les mellores, es la que per part del Ajuntament s'es feta en el carrer de la Rectoría, a l'entrada del poble: s'ha aixamplat aquesta vía de tal manera que ara resulta molt fácil passar ab carruatge automóvil sens perill de cap mena. Ja era hora de desaparegués aquell estret viarany, en benefici de les persones, dels edificis colaterals y del ornament públic.

—

El día 25 del passat mes tingué lloc a Arbucies l'enllaç del jove, nostre amic, En Salvador Vergés ab la distingida Sta. Coloma Casadesús, filla del digne fabricant de tornería Don Joan Casadesús.

—

El poble d'Hostalric va celebrar la seva Festa Major durant els díes 2, 3 y 4 ab grandíssima animació. Varen haverhi sardanes que foren ballades per nombrosos aficionats y els balls sobre-

tot, que tingueren lloc en dos luxosos envelats, foren lluhidíssims y amenisaren els actes les cobles de Torroella y «Nova» de Santa Coloma.

NOVES

El gran poder de l'Escola.—El tretze del mes passat, els deixebles del senyor Montañola feren una visita al vehí poble d'Osor, essent molt ben hostejats y festejats pel Mestre y noys de l'Escola pública de l'esmentat poble. Lo día 27 vingueren a n'aquesta vila—no per retornar visites de cumpliment—sinó per satisfer desitjos de la inteligencia y anhels del cor, los noys d'Osor acompanyats per son molt digne mestre Sr. Gomí. Foren aquí rebuts ab grans mostres d'afecte, cordialitat y civilitat per noys y mestre de nostra Escola.

¡Quina diferencia hi ha entre bategar el cor per la emoció de la batalla, feta ab fones y garrots—vint anys enrera— y bategar per tendres relacions de companyerisme y amistat que ab motiu d' aquestes visites se crean y conreuhan en aqueixa preciosa etat dels recorts!

S'ha publicat ja en un volum la conferencia que'l dignissim president de la «Unió Catalanista» va donar el día 12 del mes passat en el teatre Granvía de Barcelona. Es interessantíssima y recomanem als nostres llegidors que la fullegin. En el local de la nostra Redacció els hi facilitarem exemplars gratuitament.

Desde'l primer de Janer al 30 de Juny passat en el Observatori de Pluviometría Catalana instalat a l'Escola Parroquial s'hi han recullit 517'5 m. m. de pluja.

El diumenge prop-passat, en el café de l'Unió hi va haver, com gayrabé cada festa, sessions de Cinematógraf. A la de la nit va trevallarhi el conegut y aplaudit Cavaller de Gurt, verificant davant de nombrosa concorrencia varis jocs de mans que foren aplaudits de debó. En conjunt una sessió ben divertida y amena.

Registre Civil del passat semestre: nascuts, 43; morts, 21; casaments, 8.

— Confecció especial de llangonisses den Francisco Pondevida. *Non plus ultra*.

Aquest istíu el poble y colonia estiuejadora podran admirar y disfrutar d'un nou *Cine* que s'ha montat al Café del Tívoli titulat «Liper Graff», el qual ja va verificar les probes durant la Festa Major. La projecció es tant clara y perfecta, que'l públich ne sortí complascudíssim.

La máquina es de la casa *Pathé freres*. Els programes de películes se variaran diariament, projectantse vistes fixes y clixés sorpreses. El duenyo del café ha promés fer quantes reformes siguin necessaries en el local, a fi de que aquest sigui el lloch predilecte del públic.

Hem rebut el primer número de la Revista *Lectura* que sortirá á Girona. Se proposa donar una mostra de la potencialitat intelectual y artística de la nostra *provincia*. La presentació es hermosa y avaloren el seu text firmes conegudissimes en el mon literari y artístic. La saludem ab entussiasme, desitjantli molts anys de vida pera complir ab els seus enlayrats propósits.

«La Lliga Esperitual de Nostre Senyora de Montserrat», entitat adherida á la «Unió Catalanista», pera commemorar la data del 31 de Maig de 1410 en que morí l'últim rey de nissaga catalana En Martí l'*Humá*, ha organisat una anada a l'histórich Monastir de Poblet pel día 10 de Juliol, ahont hi tindran lloc solemnes actes.

Totjust comensat l'estiueig, s'han inaugurat també les tertulies familiars en els hotels y cases particulars. El diumenge prop-passat hi va haver un ball al Suís, en el que hi concorregueren, a més de algunes damiseles estiuejadores, altres de la vila, passant la tarde entre'l ball y la conversa agradosament.

Matadero.—Durant la passada setmana s'han sacrificat 4 badelles y 57 xays, pesant 757 kilos.

La Societat Barcelonesa d'Amics de l' Instrucció, prosseguint en el seu objectíu de favoreixer el conreu dels estudis pedagógics y d'estimular a l'infancia, ha obert un nou certamen públic. Els travalls didáctics y les solicituts pera aspirar als premis deuhen dirigirse al Secretari de la Societat, Sr. Jou, carrer Diputació, 30, pral., avans del 25 d'Octubre.

El Jutjat de primera instancia de Figueres, no fa gayres díes, va dictar una sentencia apoyantse en un altre del Tribunal Suprem, en la qual se sosté que'ls bens adquirits per l'Estat ab motíu de les lleys desamortisadores son prescribibles y per lo tant no s'han de pagar pensions d'uns censos y censals que no existeixen. Creyem de veritable interés aquesta *nova*, per ser moltíssimes les persones a les quals afecta tant enutjosa qüestió.

Un d'aquets díes s'inaugurará el nou *Garage* y Administració, construit expressament pera la *Hispano-Hilarienca* y que está situat al Carrer de Valls, tocant a la P. de Mossén Cinto.

— *Aigues de Sant Hilari*.—Punts de venda: a Barcelona, Iglesias y Bartomeus, Assalt 39; a Palma de Mallorca, Centre Farmacéutic.

— Superiors y selectes noves clases de xacolata que fabrica la *casa Amatller*. Se venen a les principals tendes de queviures y ultramarins.

Oficines: Manresa 10, Barcelona.

Moviment d' estiuejadors

Comensa a reependres la nota típica del istiu passat a l'arrivada dels automóvils a Plassa. La concurrencia que surt a rebrels aumenta de dia en dia, animant el quadro de curiositat y alegria en poguer estrenyer la ma de persones amigues y oferir estatges als que per primera vegada arriven a la vila. Podem continuar a les llistes dels nombres anteriors, per haver anat arrivant desde aleshores, a D. Miquel Ors; D. Constantí Lliviá; Don Eugeni Boada y familia; D. Jaume Carreras; D. Manel Herrero y familia; Don Domingo Ponce y familia; D.ª Paca García; D. Ignasi Ribalta; familia Rovira; familia Ballester; Mn. Cantarell; D. Rafel Faura y familia; D. Angel Girbau; Sr. Carreras; Sr. Bech; Dtor. Rodríguez Pinilla; D. Antoni Torrent; familia Sabadell; Sra. David; D. Josep Gasó; Sr. Montagut; D. Francisco Roca; Sr. Company; D. Jaume Carreras; D. Eduart Augé y familia; D. Ramón Masip; D.ª Carme Coma, y familia Prat y Esteve.

Se té també noticia de la próxima arrivada d'un moment a l'altre, de les apreciables families de D. Francisco Iborra; D. Jaume Polit; D. Carles Papirer y Don Josep Serra.

—

Desitjant portar aquesta secció lo més bé possible, doncs, L'ESTIUADA, alhora de donar gustosa la benvinguda als que van arrivant, pretent reunir en valiosa estadística lo més fidel possible del moviment d'estiuejadors a Sant Hilari, com se realisa en molts punts de l'extranjer, poguent aixis demostrar la importancia real que per aquest obgecte té la localitat. Cridem doncs la bona voluntat de tots pera que se'ns secundi, agrahintlos la molestia en deixar o fer deixar tarjeta a la seva arrivada, a l'Administració de L'ESTIUADA, o bé al establiment «La Modernista» de la Plassa de la Iglesia, 2, conegut també popularment per Ca'n Ximeno. Això ens proporcionará un estimable conjunt de detalls pera l'estadística a que'ns referim, y els en quedará molt agrahida aquesta Redacció.

X.

Material complert pera Fotografía

Fernandez y Carbonell

Rambla Canaletas, 1.—BARCELONA

Imp. Casanovas; Rda. St. Pau, 67-Barcelona